

„România”

Tinerimei Române

ABONAMENT ANUAL:

Pe un an.....Lei 200--
Pe un jumătate an.....Lei 100--
Autorități și instituțiuni.....Lei 500--
In streinătate dublu.

ANUNȚURI DUPĂ TARIF SE PRIMESC
LA ADMINISTRAȚIA ZIARULUI
CLUJ, STRADA REGINA MARIA NO. 36

REDAȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
Cluj, Strada Regina Maria No. 36.
Telefon 7-60.

„Rase tehnice”

Pentru apărătorii patrioți ai Statului agrar.

„Și Românii ar putea fura cu conștiința împăcată cuceririle tehnice ale occidentului cum fac vecinii Ruși, acest furt tehnic fiind astăzi condiția existenței noastre ca popor”.

Poșoarele agrare (care popor n'a fost odată în viața lui agrar, așa de probă, pentru tratatele de economie socială contemporană!) le înșiră sistematic și profesorul doctrinării cu ochelari metafizici, pe aria neputinței istorice, sortindu-le la o tutelare concretă a popoarelor civilizate prin dezvoltarea tehnice, dar lăsându-le neștirbită „libertatea națională și literară”. Vulcan n'a fost Neamț, nici Englez, nici Turc, ci mai mult un mit al forței creatoare a muncii tehnice, sublime și eroice. Problema inferiorității tehnice, datorită faptului unei configurații psihofizice, am putea mai exact spune structurii temperamentale a rasei definită atât istoric cât și biologic, se pune de când Rușii, cei 160 milioane de cetățeni ai republicii vecine, încearcă într'un efort impresionant să rupă lanțurile dominației economice occidentale.

Oriental european și îndepărtat, au fost concepute de occidentali ca parcouri de recreație, cu faună și floră exotice, eu muieri lascive care să excite fanteziile scriitorilor occidentali ratați sau blazați, împinși spre mișcare de acea aspră tendință ambulatorie, caracteristică indivizilor hrăniți din belșug cu fructele dulci ale unor civilizații bătrâne. Oriental a fost paratonerul moral al societății occidentale. Punctele nevralgice, de interes economic concret, trezesc cu sunet de sirenă, din somnolență pe fii crângurilor și pădurilor de brad, arătându-le spre uimirea lor, că măruntaele pământului călcat de ei și de scumpele lor vite, conține minuni aducătoare de bunăstare și mai ales de forță și prestigiu. Problema însă nu se mai pune astăzi așa de romantic, cu mici arabescuri de interese economice, ci brutal, ca o necesitate de apărare a vieții, a acelei vieți omenești și confortabile.

Înzadar calculează cu plaiuasul Americani, Englezii, Francezii, Nemții și Italianii, pentru a vorbi de marii reșini politice și economice ai lumii, randamentul muncii și capacitatea organizatoare și creatoare în ordine industrială a poporului rus, cetățenii republicii vecine, printr'un furt moral, (la un hoț, un hoț și jumătate!) cel mai moral furt din istorie, furtul tehnic, își construiesc o civilizație proprie menită să le aducă prestigiul în lume și pe deasupra bunăstarea materială.

Nu ne interesează mijloacele și sistemele lor economice. Astăzi toate acestea pentru Sovietia, sunt chestiuni accesorii. Ne interesează scopul final îndepărtat: emanciparea economică din robia capitalismului occidental și cucerirea demnității depline, prin independență și forță.

Dela instaurarea noului regim în Rusia, până astăzi ni s'au spart urechile cu următoarea informație mereu „proaspătă și senzațională”: Rușii sunt incapabili; au început procesul de industrializare cu ingineri Nemți, pentru ca să-l continue cu ingineri Americani; deci nu poate fi vorba de o serioasă industrializare a Rusiei. Rușii și popoarele conlocuitoare pe teritoriul vastului Stat sovietic, n'au aptitudinile tehnice, ca și cum, ar exista popoare cu însușiri tehnice-industriale înăscute, adevărate „rase tehnice” și altele sortite de natură la o eternă viață agrară. Până acolo s'a mers, încât s'a conceput un vast plan internațional de diviziune a muncii popoarelor, concepuându-se noroadele în splendid stil profesional. Dar progresul, acest copil răsfățat al spiritului uman, are darul de a sfărteca pedanteria agramată a maestrilor gândului stilizat și plătit cu bucată.

Occidentul apără sălbatic privilegiile cuceririlor tehnice. Se botează invenții geniale ale spiritului european, le mângâie cu sgârcenie de avar și le constituie monopol cu drept exclusiv de transmitere hereditară. Orientalul zâmbește șiret, fură și perfecționează pentru ca mai târziu să plătească umilinta cu vârf și îndesat, sub forma achitării generoase a unei polițe morale de calitate superioară mărfurilor primite pe furis și dismut. Oriental european astăzi face muncă de apărare, creiază cu sânge bastionul de rezistență pentru noua etică a lumii. Rușii, au ridicat stindardul de apărare a orientului, spulberând prejudecata „popoarelor industriale”, a simpaticelor „rase tehnice”, dând un duș rece egoismului feroc al omului european.

Numai noi Românii, actorii principali ai tragediei agrare din sud-estul

Europei, suntem copii cumiți și silitori, care învățăm lecția pe din afară și-o spunem pe nerăsuflăte. Suntem un stat agrar, ah, expresia asta care ne înjunghie urechile la toate răspântiile, și trebuie să murim ca atare.

Reforma agrară, conversiunea datoriilor agricole, constituție democratică, lege electorală cu sistem uninominal pe circumscripții, sau cu reprezentarea minorității, lege administrativă cu baze descentralizatoare, economie dirijată, cu menținerea profitului și inițiativei private, partide politice private în funcția lor socială și constituțională, regim parlamentar, libertate individuală cu sau fără sgară, regimuri uzurpatoare, care dețin prin violarea „conștiinței și voinței” colective funcțiile de supremă comandă, etc., etc.

Iată un mic tablou al haosului nostru spiritual, în care: politicul, socialul, economicul și eticul se amestecă în stridentă cacofonică a unor tipete excitante de jazz — de negri. Pofțiți domnilor, continuați, căci în curând istoria, care a înghițit fără să se încece atâtea milenii, o să vă strângă și pe Dumneavoastră de gât. În definitiv, fenomenul este natural, așa că nu emoționează decât surorile de caritate. A vă da sfaturi este inutil. Noi o să venim pe urmă la spartul târgului. Bineînțeles cu desăgii plini de merindele înțelegerii.

Vă putem anunța de pe acum: că economia propriu zis dirijată, nu poate fi decât absolută, că suntem partizanii fără nici o restricție a industrializării integrale, că progresul tehnic rezumă crezul nostru și că somnul nostru cel din toate nopțile nu va fi liniștit, — atâtea vreme cât mizeria va stăpâni vre-un colț cât de mic din această țară.

IGNOTUS.

Frământări.

Intr'un frumos și original studiu „Le Pétrole” Francis Delaisi spune într'altă, că popoarele în toate timpurile au ocupat provincii, iar bogățiile ascunse în acest sol ocupat aparțineau acestui sol, îl urmăreau ca un accesoriu, astăzi petrolul, ferul, cărbunele aceste formidabile forțe economice decid în mod direct asupra sorții pământului, devenit el însuși un accesoriu.

Azi nu se vorbește decât de o „politică” a cărbunelui, a petrolului, a ferului, iar Statele așa zise agricole se uită cu jind, la progresele realizate în Statele industriale și simt nemiloasă forță de constrângere a interdependenței economice, care li aservește intereselor Statelor industriale.

Politică radicală sau oportunistă? Cine mai are timp și plăcere să se ocupe de ea? Stat constituțional sau dictatorial, parlamentarism sau sistem corporativ sunt încă idei neputzite în discuțiile contradictorii și avalanșa argumentelor incurcă tot mai mult ceata beligeranților ideologici.

Ce privește instituțiile vechi politice și trecerea puterii de conducere în Stat dela un partid politic la altul n'au dovedit totdeauna o înțelegere a timpurilor și a faptelor și judecarea lor trece pe planul al doilea, fiindcă azi nu raportul dintre cetățean și puterea publică trebuie să fie perfecționat, ci d. e. raportul dintre consumator și vânzător, dintre salariați și patroni, chiar privind cel mai

mare patron Statul cu întreaga armată de funcționari, apoi raportul dintre cumpărător și producător.

Aceste sunt problemele zilei, cari ne ocupă întreg timpul, ne pun la contribuție nervii și zdruncină pe fața noastră orice zimbet șiret, ce ar dori să deruteze pe concetățeanul contemplativ, asupra mulțumirii noastre a fiecăruia.

Secolul nostru cu o neliniște exasperantă caută acele reguli constituționale, cari ar avea darul să pună practica comercială și industrială, acțiunea trusturilor, a societăților civile, comerciale și bancare în armonie legală cu interesul general al colectivității și mai vătos să tacă o armonie normală și legală între ele.

După ce s'a realizat — *contractul politic*, — care pune la adăpost cetățeanul de toate surprinderile ce le-ar putea avea din partea puterii de Stat încâtușat sub raport financiar în budget, supus controlului parlamentar, apoi preeminența legii asupra decretelor, cari ar putea izvorî de multe — ori din simplul bunul — plac, ar trebui să avem și un *contract economic*, care ar avea darul ca după ce s'a asigurat splendida libertate personală, cetățeanului să i se asigure acel codru de pâine pentru care a lucrat și are drept să lucreze.

Azi se cramponază lumea, și cei cari înțeleg noțiunea și cei cari nu o înțeleg, de un singur cuvânt „raționalizare”. Este cuvântul minune, care ne face să mâncăm, să bem, să ne plimbăm, să vindem, să cumpărăm și câteodată să și gândim prin raționalizare. Toate legile economice, cred unii că le pot inversa prin raționalizare și volesc să-și câștige bunuri morale și materiale prin raționalizare, și ce este mai interesant, că se face și politică prin raționalizare.

Ori toate aceste eforturi, vor rămâne nefolositoare și poate demne de peana unui Caragiale, dacă vor fi lipsite de sensul rădăcinii acestui cuvânt: rațiune. Dar astfel judecând nu ni s'a adus nici o nouă contribuție, fiindcă rațiunea aveam și cei bătrâni și încă ce rațiune de fer! Aproape fiecărui urmaș ia putut să-i lase, dacă nu altceva o modestă mostenire sau o educație, care li face posibilă existența.

Da, este adevărat timpurile s'au schimbat mult, ce s'a potrivit atunci nu să potrivește azi. Dar rațiunea prevede și împrejurările schimbate și dacă nu le poate stăpâni deodată, se acomodează, ca apoi să încalce toate timpurile rebele, cari ar avea curajul să ne turbure în lertargia noastră.

La baza acestora este un singur percept: *voința de a înțelege*.

Noi judecăm prea mult, în loc să ne dăm puțină osteneală să voim să înțelegem. Inteligența juristului, a publicistului, a sociologului, a economistului, financiarului, politicianului va fi cu atât mai mare, cu cât acela va căuța să înțeleagă mai mult, decât să judece într'una.

Pentru aceia am ales în punct de plecare teza lui Delaisi, fiind că mi s'a părut una dintre cele mai reale în dovedirea schimbării radicale, cărora sunt supuse concepțiile vechi.

Deci înainte: mai puțină critică și judecată pripită și nemotivată îndeajuns și mai multă înțelegere a realităților în armonizarea intereselor opuse și raționalismul nostru într'adevăr va fi rațional.

Dr. Emil Pop.

Periscop economic.

AMERICA.

Se zice că U. S. A. ar intenționa să ceară oficial retragerea depozitelor franceze, ce au mai rămas acolo după „run“-ul din 1931. Comunicatul Laval—Hoover din 26 Oct. 1931 a fost considerat ca o *înfrângere a Americii*, pentru că acordul încheiat între cele două state n'ar fi dus la rezultatele scontate de Statele Unite. Esența înțelegerii Laval—Hoover ar fi fost: neamestecul Americii în chestiunea reparațiilor, lăsarea depozitelor franceze la băncile americane, apărarea cursului dolarului și obligarea Franței de a face ordine în Europa.

Prin retragerea creditelor pe termen scurt și absorbirea unor considerabile cantități de aur american de către Franța, America se crede deslegată de orice obligațiune și, cum spun unii, eliberată de lanțurile de aur ale Franței.

Balanța de plăți a U. S. A. era la data de 26 Oct. 1931 — când supremația financiară a Franței atinsese punctul culminant — cât se poate de precară: față de 468 miliarde lei datorii pe termen scurt ea avea 292 miliarde lei creanțe, de unde rezultă o *datorie efectivă pe termen scurt de 180 miliarde lei.*

Franța n'avea nici un interes să întindă prea tare coarda pentru că o strângere prea accentuată a cursului dolarului i-ar fi cauzat pierderi considerabile. De ce totuși ea continuă cu lichidarea creanțelor sale în America? După unele informațiuni de teama unei *inflații monetare și a creditelor* cerută de industriașii americani și în al doilea rând — după versiuni olandeze — de *frica confiscării depozitelor franceze* în cazul că Germania n'ar mai face plăți în contul reparațiilor, iar ca urmare Franța, sub presiunea parlamentului și a opiniei publice, ar sista replătirea împrumuturilor de războiu către U. S. A.

Planul *Reconstruction Finance Corporation* nu ar putea suporta manevrele valutare neliniștitoare ale Franței și preferă mai bine o limpezire totală a situației, mai ales că cel mai esențial punct din programul acestei instituțiuni financiare este *combaterea deflației* prin reducerea taxei de scont și expansiunea creditului. Se știe că sub presiunea Franței Federal Reserve Bank a urcat discountul dela 1½ la 3½. Vom avea încurând o inflație mondială?

ANGLIA.

Trezoreria britanică anunță că cele 275 milioane lire sterline fără acoperire de aur (înainte de suspendarea etalonului aur 250 mil.) rămân în circulație și nu vor fi sporite, până la finea luni Aprilie 1931.

BELGIA.

Pierderile suferite de Banca Națională a Belgiei de pe urma devalorizării lirei sterline se cifrează la circa 655 mil. franci. Aceste pierderi vor fi suportate, după modelul francez și olandez, de către Stat.

FRANȚA.

Se continuă cu contingentarea importului. Acum a venit rândul aparatelor de radio. Cota cărbunului a fost redusă pentru luna Februarie dela 72 la 64%, din media anilor 1928—1930. Față de prima restricție a protestat America, iar în contra micșorării cotei de cărbuni s'a plăns Anglia.

Prof. Charles Gide publică în lucrarea editată de institutul Carnegie „Le bilan de la guerre pour la France“ următoarele date interesante.

S'au refăcut cele 300.000 edificii distruse complet prin bombardament și s'au reparat 400.000 case avariate; în Reims au mai rămas din 16.000 case numai 14, în St. Quentin din 14.000 numai 200 intacte — sunt deasemenea reclădite. Sute de sate au fost incendiate, ele au reînviat și se grupează în jurul a 3.000 biserici noi. Minele de cărbuni așezate sub apă fabricile evacuate, liniile ferate și obiectele de artă distruse în timpul războiului — toate sunt reparate și prevăzute cu mașini moderne. Exploatarea cărbunilor a crescut cea a minereului de fier s'a dublat. Noui industrii, care înainte de războiu nu erau reprezentate în Franța, au luat ființă. Flota Franței, din care au fost scufundate 700.000 tone, este de 1½ ori mai mare ca cea

Privire generală asupra crizei economice și financiare

de GEORGE MIRONESCU (Editura Tip. Române-Unite S. A. București).

„Ce este de făcut în fața unei asemenea situații? Să repunem mașina în mișcare. Cum?... „Piramida așa de îndrăznească stă pe baze instabile“.

Di George Mironescu, fost primministru, a acordat o serie de interviuri ziarului „Dimineața“, făcând o expunere generală asupra crizei actuale. Interviurile au fost adunate într'o broșură, — purtând titlul de mai sus, fiind prezentate sub forma unei expuneri unitare ca metodă și concepție, formând un rezumat al activității guvernului național-țărănesc, și enunțându-se câteva principii de viitor corespunzătoare doctrinei partidului nostru. Desigur, că se face imputarea atât economiștilor, cât și oamenilor politici, că nu oferă soluții concrete și salvatoare din mizeria copleșitoare de astăzi. Momentele tragice ce le străbatem ne-au ținut într'o stare de apatie, descărbându-se sufletul de elanul creator și eroic necesar în asemenea împrejurări.

„Nimic mare nu se înfăptuiește sub ochii noștri, spun scepticii, pentru a ieși din situația dramatică în care se găsește lumea“. Di Mironescu, nu a vroit să facă excepție, ci s'a mulțumit să înregistreze după metoda clasică aspectele generale ale crizei preconizând câteva remedii tot generale. Ceiace dă greutate aserțiunilor sale, este calitatea sa politică, — ideile schițate fiind în parte practicate de fostul guvern, prezidiat de D-sa și vor constitui și în viitor temeiul unei acțiuni politice, ele desprinzându-se din principiile generale și de program ale partidului național-țărănesc, — D. Mironescu constată la începutul expunerii sale, că criza actuală este de o gravitate excepțională și că situația creată în unele state a devenit așa de alarmantă, încât Statul a fost nevoit să intervină, cu măsuri care au încălcat în parte și „temporar“ principiile regimului capitalist; dar D-sa speră că intervențiile de Stat vor fi trecătoare, cu toată greutatea crizei.

Trecem printr'o aspră criză mondială de conjunctură, regimul capitalist având încă destulă vitalitate pentru a putea ieși din impas. „De acela, după frământările de astăzi prefaceri mari vor veni. Ele însă, cred că nu vor atinge însăși bazele structurii economiei actuale. Condițiile esențiale pentru inaugurarea crizei: concentrarea energiilor și încrederea“. Cele două aspecte ale crizei: aspectul financiar și economic le prezintă deosebit, cu toată — strânsa legătură — dintre ele, cauzele lor fiind în parte deosebite.

Criza economică se prezintă sub o formă paradoxală: criză pleorică, cum îi spunea Fourier, sau mizeria abundenței. De aceea, nu putem vorbi de o criză propriu zis materială, ci de o criză morală: o anarhie a producției unită cu un dezechilibru moral. Interdependența națiunilor și mijloacele de comunicație au dat proporții colosale acestui fenomen patologic social. Fixând cauzele crizei, d. Mironescu precizează:

1. „Cauza principală este războiul mondial, care a zdruncinat din temelie economia tuturor Statelor.

Războiul a schimbat stilul de viață al maselor, provocând o transformare de structură economică a diferitelor economii naționale“.

din 1914. Pierderile de material uman — 1,300.000 morți și 700.000 invalizi — au fost compensate cel puțin economic și prin imigrări.

GERMANIA.

Referatul experților dela Basel (B. I. Z.) a constatat că, pentru amortizarea și serviciul de dobânzi a împrumuturilor pe termen scurt, Germania va trebui să plătească în anul 1932 suma de 1600—1800 milioane mărci.

Cele 22 miliarde mărci credite externe contractate de țările, comunele și persoanele germane în ultimii opt ani, deși datorii particulare, sunt considerate de nemți *de facto* ca datorii politice.

Din dobânzile ce s'au plătit ⅓, au mers pentru „tribute“. Omul de pe stradă în America, care a cumpărat un bon (obli-

2. Vânzarea sub cost a produselor agricole și a unor produse industriale practică pe o scară întinsă, mai ales de către Rusia“.

3. „Inflația monetară, care în unele State (Germania, Austria) a luat proporții fantastice“.

4. „Starea de turburare a țărilor asiatice (India și China) și a Rusiei, care urmărește bolșevizarea lumii“.

5. „Șomajul, socotit cauză și efect. Efectul crizei de supraproducție, cauza marasmului, prin subconsumație“.

Remediile crizei pe plan internațional:

1. Uniunea economică a popoarelor „civilizate“, ca un scop final, care trebuie avut în vedere în toate eforturile noastre.

2. Uniunea Europeană, ca o realizare parțială a Ideii unității politico-economice a popoarelor.

3. Uniuni economice regionale, care să tindă la extinderea granițelor lor politice și economice.

Remedii naționale:

1. Necesitatea unui plan economic general (un plan al capitalismului autohton, menit a conserva și consolida orânduirea social-economică existentă.

Di Mironescu este partizanul economiei dirijate, așa cum o concepe occidentalii redusă la un plan general de coordonare a activităților individuale, la un plan de investiții și reglementări a economiei private, folosindu-se Statul ca simbolul instrument, utilizabil temporar.

Planul național, trebuie să fie adoptat și integrat în planul internațional de reorganizare economică.

În acest plan trebuie să se cuprindă:

a) Încurajarea și ajutorarea agriculturii.

b) Încurajarea industriilor care transformă materiile prime naționale.

c) Reorganizarea căilor de transport.

d) Realizarea de capitaluri pe două căi: aducerea capitalului în străin și punerea în valoare a bogățiilor țării și totdeauna crearea condițiilor juridice, economice și sociale pentru dezvoltarea spiritului de economie. (Vezi proiectul legii converșionii datorii agricole)

Criza financiară Cauze:

1. Războiul, prin risipă și distrugere, dezechilibrând bugetele Statelor și desorganizând moral masele.

2. Inflația monetară, creație exclusivă a politici financiare a Statelor în timpul războiului, mărindu-se în mod exagerat circulația fiduciară.

3. Inflația de credit. Speculația nebună care a început în timpul războiului și s'a dezvoltat vertiginos după războiu, imobilizându-se imense capitaluri și provocându-se ceea ce se chiamă „înghețarea creditelor“. Credite mari pe termen scurt acordate Germaniei și Rusiei de anglo-americieni. Carența Germaniei a adus rezultatul firesc în asemenea împrejurări, inflația de credit în economia americană s'a soldat cu imensul crah dela New-York din 1929.

4. Dezechilibrarea bugetelor Statelor este considerată cauză și efect, faptul fiind lesne de înțeles.

gațiune) german de 100 dollari, a plătit indirect peste Germania, Franța, Anglia, etc. aproape 48 dollari guvernului U. S. A. circa 16 dollari guvernului francez, 3 dollari altor guverne și numai 33 de dollari economiei germane.

DIVERSE.

Bugetele militare.

	1927	1930	
Germania	690	670	milioane mărci
Belgia	708	1363	franci
Franța	9.204	19.500	fr. fr.
Jugoslavia	2.346	25.0	dinari
România	69	9	miliarde lei
Polonia	663	1.076	milioane zloty
Italia	5.027	5.551	lire it.
Cehoslov.	1.830	1.830	cor. c.
Anglia	117	110	mii lire sterline.

L. Martalogo.

5. Înarmările exagerate, pe față și clandestine.

6. Nesiguranța generală.

7. Reparațiile de războiu și datorii interaliate. Toate aceste cauze au deplasat capitalurile în mod inegal și dezordonat dintr'o țară într'alta, fiecare crezând că acumulând capital va putea învinge criza, în realitate însă, interdependența fiind prea mare, nimeni nu s'a putut sustrage.

Remediile crizei financiare pe plan internațional:

1. Păstrarea etalonului aur.

2. Creierea unei monete internaționale.

3. Un institut internațional de credit.

Pe plan național.

1. Echilibrul bugetar.

2. Comprimarea energetică cheltuielilor. (Teoria nesincera și falsă a dublului buget: ordinar și extraordinar a D-lui Argetoianu n'a dus la scopul dorit, buget de 25 miliarde).

3. O scădere serioasă a impozitelor.

4. Valorificarea intensă a bogățiilor statului și a unor monopoluri.

5. Reorganizarea aparatului fiscal.

6. Împiedecarea inflației (inflația este un crunt impozit direct pe capitalul mobil) chiar a acelei „dirijate“ prin sporirea emisiunii monetare.

7. O chibzuită politică bancară, ajutându-se institutele de credit solide.

Soluționarea economică și nu demagogică a chestiei datorii țărănești, — prin conversiunea acestor datorii. Proiectul guvernului actual ruinează creditul privat și spiritul de economie și cooperare agricolă. Numai o bancă a agriculturii, având la dispoziție capital suficient ar putea face operația de înșănătoșire a economiei rurale, ajutând și coordonând activitatea institutelor de credit agricol existente (*băncile populare*). De asemenea s'ar putea majora capitalul creditului ipotecar agricol. Desigur că soluțiile D-lui Mironescu nu au farmecul noutății, în schimb sunt timbrate de o încredere în viitorul capitalismului, care s'ar putea salva numai prin eroismul morii al conducătorilor societății actuale. Muncă, economie, încredere și cooperarea tuturor factorilor naționali și internaționali, pot să ne scoată din impas. Ținând socoteală și de faptul că d-l Mironescu este un convins agrarian, toate silințele sale se îndreaptă spre un dublu scop: salvarea economiei țărănești, considerată ca temelie a întregii noastre orânduiri sociale și stăruirea în întărirea Statului politic și democratic a cărui libertate de acțiune trebuie să fie largită temporar. Intervenția Statului în relațiile economice, nu poate fi permanentă în forma ei actuală. Libertatea este cheia dezvoltării progresului și orice program care ar tinde la desființarea formelor actuale de producție, întemeiate pe ideea proprietății private, ar fi un regres față de „bătrâna“ civilizație burgheză. Ceea ce facem noi astăzi este o simplă manevră de adaptare la procesul de creștere „anormală“ al unei economii dezechilibrate tranzitoriu. O simplă strategie de războiu social-economic, prin care să handicapăm progresul tehnic-industrial față de ceilalți factori de producție și mai ales față de elementul uman schizguit între iluzia salariului crescând și șomajul (după noi structural) produs firesc al raționalizării economiei de profit între renta capitalului și forțele sociale ale producției, comprimate de criza de formidabilă dezvoltare a economiei burgheze s'a încins o luptă. D-l Mironescu, rămâne însă clasic, încercând o reajustare a vechilor principii, după nevoile noii lumi ce se anunță. Efortul este înviator pentru cei ce mai cred în trecut, iar siguranța sa o chează în plus, pentru siguranța și încrederea în viitorul societății actuale, mai ales pentru acele suflete măcinate de o cruntă îndoială.

Europa este în căutarea unui nou ideal, o luptă de reținere politică și economică. Rusia l-a găsit și l-a închis într'un spațiu de 5 ani. Decât nici o credință, mai bune una chiar realizabilă. Istoria se desfășoară sub presiunea unor credințe binefăcătoare. Predomină fantasticul, irealul, în ființa oamenilor de elită.

P. T.

Munca forțată din Rusia Sovietică.

Senzaționalele declarații ale dlui Dovgalevsky atașat comercial rus la Berlin și nepot al ministrului sovietic dela Paris.

„Nievozvratschenty”, termen rusesc bolșevic, înseamnă în românește „acei cari nu se mai întorc”. Este vorba despre toți acei dignitari mai mari sau mai mici ai Rusiei Sovietice, cari rând pe rând dezertează de sub stăpânirea lui Stalin și se pripășesc în Europa, umplând ziarele cu interviuri și declarații senzaționale. Ei nu se vor mai întoarce niciodată în Rusia, pentru că acolo îi așteaptă moartea la fiecare răspântie.

Spusele lor pot să cuprindă mult adevăr, pentru că sunt desprinse din spiritul de rațiune critică. Dacă ai trăit multă vreme în atmosfera unei revoluții sociale nu se poate să nu fi cuprins de fiorii creației colective. Desamăgirea care te cuprinde după o activare de zece ani în cadrele efective ale comunismului rareori poate să fie în asemenea cazuri nesinceră.

D. Dovgalevsky a fost multă vreme atașat comercial al Rusiei la Berlin. Sunt câteva săptămâni numai de când a rupt definitiv cu Stalin, așa încât impresiunile lui despre regimul comunist păstrează încă savoarea proșpețimii și a ineditului.

Statul comunist — statul păianjen.

D. Dovgalevsky care a servit 13 ani regimul comunist declară că această formă de organizare a societății a ajuns azi a fi un regim de ruină materială și de decompoziție morală. Super-industrializarea țării pe care Stalin se încăpăținează a o duce la bun sfârșit împotriva tuturor protestărilor care se ridică din însuși partidul său, întâlnește opoziția violentă a populațiunii întregi.

Acei cari aplaudă sunt lacheii de casă ai dictatorului. Opinia generală însă este de acord că „Rusia a fost transformată într-o colonie de sclavi, exploatată de de un tiran”.

Nepotul ministrului sovietic dela Paris compară statul comunist de azi, cu un uriaș păianjen care pompează ultimele resurse ale țării.

În 1928—29 bugetul rusesc în care dominau cheltuielile improductive, era de 7,7 miliarde ruble.

În 1931 el este de 21,7 miliarde ceea ce corespunde la o majorare de 200%.

În 1928—29 bugetul statului comunist consuma 26,5% din venitul național azi el consumă 44%.

Dacă la aceasta se mai adaugă și cheltuielile avute cu realizarea planului quinzenal, se constată că mai mult de 65% din venitul național a fost înghițit de către stat.

Statul păianjen este în același timp însă și statul patron.

Revoluția socială din 1917 s'a făcut pentru a scăpa pe proletari din mâna lacomă a feudalității industriale. Azi ei au căzut în aceea a statului care este mult mai neiertătoare decât cea dintâi.

D. Dovgalevsky compară regimul comunist cu acela al exploatărilor coloniale din Africa veacului trecut iar din punct de vedere social cu tiraniile asiatice.

Plékhanov, cunoscutul socialist rus și fondatorul mișcărilor muncitorești din această țară, a prevăzut încă la 1884 când scria o broșură împotriva anarhiștilor, că idealul lor nu se va îndeplini decât într'un regim de teroare, de presiune birocratică și de nou despotism.

Toți vizitatorii și curioșii cari fac călătorii de documentare în Rusia sunt purtați de către bolșevici pe la icoane și pe la ferme model. Mulți din ei rămân extaziați pentru că nu pot să vadă decât ceea ce li-se arată. Sunt încântați de economia pe care o realizează Sovietele.

În realitate această economie se bazează pe prescripțiuni foarte simple: izolarea țării prin închiderea frontierelor, hrana raționalizată a cetățenilor,

munca forțată, mari întreprinderi colective în cari strigătul individului și mizeria lui nu mai răsbăt la urechile lumii. Și colac peste pupăză, o nouă religie, Stalinismul.

Dictatura proletariatului și munca forțată.

„Munca forțată din Rusia” nu este îndeletnicirea cu care se ocupă condamnații pentru crimele de drept comun. Ea este un instrument de guvernare. Zece de mii de oameni și femei sunt transportați în pădurile Siberiei pentru a contribui la reușita dumpin-gului de lemn, cu sudoarea lor amară.

Sunt câteva luni numai de când administrația judiciară din regiunea de nord (Arkhanghel) a trimis procurorilor și președinților de tribunale o circulară în care le pune în vedere să condamne un număr cât mai mare de persoane la muncă forțată, pentru ca să se poată executa lucrările prevăzute în planul de cinci ani.

Magistratura a ajuns deci în Rusia un instrument de teroare și de nemiloasă exploatare. Se condamnă nu prin convingere ci prin ordin.

În realitate însă în Rusia nici nu există decât munca forțată. Ca sistem de aplicațiune generală, munca forțată a fost introdusă, prin decretul din 15 Decembrie 1930, care a stabilit pentru întreg teritoriul Rusiei Sovietice, aservirea muncitorilor din toate branșele. În virtutea acestui decret, „toate întreprinderile, instituțiunile și unitățile economice, sunt ținute ca să nu recruteze muncitori decât prin intermediul birourilor administrative”.

Nici un muncitor nu-și mai poate alege liber felul de muncă. El este la

dispoziția uzinei ca și o unealtă, ca și un sclav medieval „ad glebe”.

În caz de nesupunere muncitorul este privat de dreptul de a lucra pe timp de șase luni. Un fel de grevă a foamei, ordonată de către Soviete.

Egalitatea sovietică.

În Rusia Sovietică nu mai există azi nici un sindicat liber de muncitori. Toți trebuie să se înscrie în sindicatele roșii. Acestea sunt simple organe administrative ale guvernului, instrumente de opresiune și spionaj.

Nu au dispărut nici clasele sociale. În cei zece ani din urmă s'a format o pletoară birocratică, o clasă de privilegiați, și o ierarhie socială, care este de o tiranie oarbă. Diviziunea salariilor muncitorești este mult mai diversificată decât într'un regim bur-ghez.

Pentru a ne putea da seama de persecuția care domnește în Rusia este suficient să exemplificăm cu următorul caz.

Muncitorii din minele Donetz fugind în masă, din cauza imposibilității de a mai suporta mizeria și teroarea organelor administrative, autoritățile sovietice au creat brigade speciale, pentru recrutarea de muncitori agricoli în Kolkhozurile din partea locului. Pe urmă mâna de lucru superfluă din Kolkhozuri este vândută cu cinci ruble de cap de om, minelor dela Donetz. Nu este nici o diferență față de stările de acum o mie de ani”.

Acestea sunt destăinuirile dlui Dovgalevsky. Ele se pot bucura tot de atâta obiectivitate ca și rapoartele celor cari se întorc încântați de cele ce a binevoit să le arate Stalin.

Industria — subiect imposabil.

Adaptarea la realitate.

(m) Inginerul Silvio Marino a rostit la 3 Decembrie 1931 în Senatul României Mari cel mai curajos și simțit discurs proindustrial, din ultimul deceniu. Silvio Marino, unul dintre cei mai distinși cunoscători a problemelor industriale, a luat de „leitmotiv” un pasagiu din Mesagiul Regal, care concretizează singura politică posibilă și recomandabilă în momentele de față: adaptarea la realitate, pe care și-a brodat apoi întreg discursul. Cuvântarea abundă de date statistice impresionante, culese din realitatea românească, pe care oratorul și-a propus să o examineze. Spicium din acest discurs elocvent datele esențiale.

...Nu mai există prețuri — puteți vinde la orice preț, — și nu există consumatori. Suntem sub prețul de cost și sub prețul de vânzare al streindății și nu putem vinde. Impozitele se mențin la același nivel ca în vremurile bune. Iată debitul:

La agricultură:

Venit imposabil în 1929, 12 miliarde.
Venit imposabil în 1930, 12 „
Venit imposabil în 1931, 11 „

La industrie:

Venit imposabil în 1929, 13 miliarde
Venit imposabil în 1930, 15 „
Venit imposabil în 1931, 15 „

Subsistă speculanții, profitorii, intermediarii. De 10—12 ani încoace am reușit să măcinăm creditul intern. Întâi cu moratoriul, cu care s'au cumpărat jumătate din casele din București, s'au cumpărat moșii, până și cai de curse. Pe urmă a venit un corectiv al moratoriului: concordatul. Aceleași abuzuri. Apoi au venit falimentele. După falimente nu mai avea ce să vie... Totuși mai e în perspectivă confiscarea capitalului și a muncii controlate. Vine etatismul... par'că ar veni direct din școala lui Karl Marx. Totul devine in-

dustria de stat în România, totul intră în patrimoniul lui, totul se cumpără de el! Să rupem cu trecutul, să luăm taurul de coarne...

Cum am încurajat noi consumațiunea?

În 1930 s'au vândut de către rafinerii, petrol pentru 2 miliarde 380 mil., diferite produse și s'a încasat taxa de 2 miliarde 56 mil. S'a vândut la rafinerii cu 95 bani litru de benzină și se ia Lei 9.45 taxe. Un litru de petrol costă Lei 0.35 și Lei 1.75 taxe. Transportul pentru un vagon de benzină, care la Ploesti costă 9500 Lei, se încarcă cu 28.600 Lei până la Timișoara sau Cernăuți. PREȚURILE DIN VALEA PRAHOVEI SUNT DE 10 ORI MAI MARI CA ÎN RESTUL ȚĂRII.

În 1928 calea ferată a luat dela societățile petrolifere, pentru transporturi, 1 miliard 104 milioane, iar în 1930, 2 miliarde 340 milioane. Transporturile au fost în 1930 singurul element în prețul de cost al producțiunii românești! Fracțul dela Berlin la Cernăuți (1250 km.) costă Lei 11.500, iar dela București la Snyatin (560 km.) Lei 14.000. La 500.000 vagoane de petrol transportate pe C. F. R., această instituție a încasat 20% din bugetul ei. Ori aceste cantități nu reprezintă decât 12% din totalul transporturilor pe C. F. R.

Vindeam în Bulgaria și Serbia 2000 vagoane de sare și dețineam 90% din exportul produselor petrolifere în aceste țări. Am pierdut exportul sării. Bulgarii cumpără sare de mare dela Italiani. Pentru că n'avem consuli destoinici.

În petrol sunt 6 miliarde Lei investite numai de către francezi, din totalul de 24 miliarde. Trebuiesc garanții de stabilitate. Un vagon de țitei dă benzină ușoară, benzină grea, motorină, petrol și păcură. Valorificate prețurile de azi, se obține la export 7.915 Lei.

Cheltuieli avem: 4.046 Lei taxe fixe către stat și comună; 1500 Lei rafinajul; 400 Lei transportul pe conductele regionale; în total: 5.969 plus 1800 Lei prețul țiteiului. Câștigul realizat la vagonul exportat este de Lei 200.

La interior aceste produse se valorifică cu Lei 22.227 și dacă scădem taxele — 19.900 Lei și 1950 rafinajul — rămân Lei 600 pentru ca rafinorul să plătească Lei 2000 țiteiul.

Nu putem să încurajăm rafinările străine. „Dacă s'ar scula Taylor și Fayol din mormânt și ar vedea că noi încurajăm să se facă rafinerii la o distanță de 3000 km. dela gura sondelor, ar spune că este un paradox, pe care nu-l credem posibil în anul 1931”.

Calul de bătae cu protecționismul industriei este cam bătrân, dacă v'ați urca pe el (vizează guvernul actual), i-ați rupe spinarea!

Nu mai petrolul a plătit în 1930 drept taxe și impozite către stat și comune 6 miliarde 300 mil. Agricultură a plătit 2 miliarde iar toată industria 10 miliarde pe an. Dacă industria a fost ajutată a dat cu vârful înapoi. Producția industrială în valoare de 60 miliarde, medie anuală în anii 1928—1930, a fost realizată numai cu 26 mii de funcționari și 200.000 de lucrători, cari au fost plătiți cu 7 miliarde (nici 15% salarii asupra unei asemenea producțiuni).

„În felul cum procedăm noi, sugrumăm producțiunea. În 1932 vom omorî găina ca să-i luăm oul, dar găina are o singură viață și în 1933 nu vom mai avea ce să-i luăm...”

Iată realitățile la care trebuie să ne adaptăm și trebuie să se adapteze politica industrială a guvernelor românești.

Seismograf moral.

Sinucidieri, omoruri, asasinat, avorturi determinate de mizerie și de lux, dansuri cu aspect de coitus simbolic, psihoză generală manifestată prin tămpirea sunfului moral. Joc onduios de râme stoarse de vlagă. Și'n această atmosferă generală, curiozitatea vulgului este excitată de un fapt senzațional: siguranța românească este angajată într'un dans macabru angajat de G. P. U. pe pista spinoasă a pasiunilor europene. Din când în când, rubrica faptelor diverse este alimentată cu instalarea unui nou ministru prost, căzut în vârtejul evenimentelor ca o muscă în lapte. Intre timp, greve parțiale, alternează cu cultul muncii fecunde.

Scurtă anexă. Despre miniștrii proști. Nu sunt proști miniștrii lipsiți de cultură literară sau acei care nu citesc proza anodină a vreunui gazetar nervos și stupid, fiindcă atât gazetarii, cât și literații sunt exemplare tipice, în marea lor majoritate, de proști enciclopedici. Sunt proști miniștrii care nu înțeleg un lucru elementar: pentru a creia, trebuie să distrugi. Cu alte cuvinte, sunt proști toți miniștrii care au ancorat spiritul lor cleios, în formele desenate ale trecutului. Vorbir de zilele noastre, când un biet ministru este sortit să nu poarte, dator propriei lui neînțelegeri, de două blazonul funcției de supremă cor Miniștrii purtători de răzmiriță bă, sbârlesc puțin părul gazetari, prețioși, amatori de stil umflat și vid.

Politica de adaptare.

Se adaptează prin ciuntire: bugetul statului, venitul contribuabilului, progresul tehnic, cultura masselor și se caută prin toate mijloacele a se menține o medie constantă a profitului capitalului nobil, stăpânul progresului și forțelor producției. În perioadele de criză se revelează profitul simpatie al economiei noastre barbare.

Probabil că la aceasta adaptare s'a gândit dl Manoilescu, formulând chemarea vremii, în poetica enunțare: militarism economic și colectivism social. Ar fi fost un pic mai precis dacă răsturna formula: colectivism economic și militarism social. Un simplu joc de cuvinte, care surprinde întreg ritmul vremii.

Rolul Statului.

Se vorbește insistent de funcțiile esențiale ale Statului, de rolul lui în dezvoltarea economiei și culturii, dibuindu-se sfera influenței sale, dar întreagă nisipa de argumente, care umple coloanele gazetelor, volumelor, broșurilor și conferințele ocazionale, nu reușesc a ne lămuri asupra ființei concrete a Statului actual, ideea de Stat plutind și astăzi în haosul metafizic și juridic al acestei organizațiuni de drept public. Ceea ce pare într'adevăr straniu; e faptul că nici un doctrinar al dreptului public, nici un economist, om de Stat sau chiar un simplu gazetar, nu încearcă să definească în lumina realităților ființa Statului și mai ales se refuză sistematic a se fixa funcțiunile sale supreme, fiindcă orice precizare concretă ar atrage după sine o întreagă schimbare, i-am zice o radicală schimbare de atitudine în viața publică. **Statul personifică ființa juridică a națiunii.** Construcția arhitectonică, minunatul eșafodaj al alicăturii statale împrumută o seamă de elemente reale menite să satisfacă curiozitatea spiritului și o vagă utilitate socială. Tentoriu, populație de o anumită structură etnică, cu tradiții care comportă pentru descifrarea lor o muncă măgaloasă pentru realizarea unor dubioase concluzii științifice, organizare juridică și politică. Punct. Sfera sa de influență se lărgeste sau strâmtează după împrejurări. Fazele de etatism exagerat sunt considerate de majoritatea sociologilor și juriștilor burghezi, ca faze de regres. Societățile omenești organizate în state în momentul de față prezintă un aspect bizar. Deasupra o organizație colectivă, cu puteri discreționare de care niciodată pu poate face uz în mod integral, dedesubt un haos social quasi-primitiv, unde guvernează întâmplarea. Fenomenele sociale, economice, morale se desfășoară sub imperiul hazardului. Prezența în organismul social a unei clase conștente, atrage după sine o utilizare a Statului în primul rând în folosul ei, identificându-și interesele ei cu interesele grupului întreg. Dar pretutindeni, unde se poate vorbi de o societate civilizată, între forțele reale dezvoltate în anarhia de jos și supra-structura stataală sunt conflicte permanente, care din latente se declanșează în adevărate mișcări de ansamblu, urmărindu-se transformarea structurală a întregului, cuprinzând chiar ființa Statului.

Astăzi asistăm la un proces de vastă integrațiune socială și stataală. Masele largi urmăresc deocamdată prin instinctul lor devinator, realizarea confortului material general, a educației și învățământului integral. Desideratele populare au caracterul unor mituri, care nu se pot descompune în elemente materiale, dar care prin forța lor propulzivă, deplasează forțele sociale cunoscute, contribuind încet dar sigur la înfăptuirea istoriei. **Se dă o luptă surdă între mit și dogmă, între tendințele brăzdate de spiritul de îndrăzneală a aventurii și comoditatea cunoașterii schematice și formale.** Balastul tradiției, își încearcă aproape cotidian rezistența, în conflictul necesar cu suflul uman mereu proaspăt. Fiecare nevoie materială a insului sau a grupului întreg, capătă semnificația unei aspre valori morale. Dar societatea se vrea anarhică. **Individul își împarte ființa între iluzia creatoare și prejudecata îmbătrânită.**

Societatea burgheză este anarhică. Această anarhie a fost considerată ca un factor de progres, permițându-se structural, o naturală selecție a valorilor. De aci, un neîntrerupt conflict între individ, acest rezumat condensat de conștiință colectivă și Stat, expresia forței organizate colectiv, ca o activitate și influență imprecise, care împiedică rotunjirea unei vieți individuale absolut libere, cât și a grupurilor care ar manifesta tendințe contrarii, așa ziselor uzuri generale. Astăzi însă, conflictul s'a atenuat, individul renunță voluntar la deslănata sa libertate, dorește o certă încadrare, care să-i ofere siguranța existenței materiale. Eroismul inspirat, de divină proveniență se furizează în umbra conștiinței, frământată de imaginea sintetică a colectivului.

Evident, că materialul social este o plastică masă amorfă însălată, din câteva înțituii subrede, așa că mijloacele proprii pentru crearea echilibrului social nu se pot găsi deocamdată în mediul social,

ci Statul, se prezintă ca singurul instrument demn de utilizat pentru atingerea țintei.

Nu putem vorbi de o reală politică de Stat, desprinsă din ritmul realităților contemporane, atâta vreme cât rostul Statului nu se definește precis, prin eliminarea tuturor elementelor tranzacționale, tranșându-se odată pentru totdeauna problema sferei sale de acțiune și influență în viața socială și economică. **Criza actuală, boțezată de atâtea ori criză de structură, nu va lua sfârșit, cu toate soluțiile preconizate pe plan național și internațional, decât în momentul când statul sau mai exact politica de Stat se va situa în centrul realităților determinând o acțiune de echilibru și rupând cu tradiția economiei sociale barbare, plină de contradicții ciudate, incapabilă de a și găsi formula salvatoare de reconstrucție pe bazele trecutului.** — Numai o acțiune de Stat energetică, la unison cu dezideratele politice, economice și etice ale mulțimii, poate deslega în întregime chinuitoarele probleme ale zilelor noastre.

Dar, pentru acest lucru, este, cum am spus mai sus, nevoie de a fixă odată pentru totdeauna rolul Statului în dezvoltarea economiei și culturii.

Până atunci repetăm formula: **Statul este singura forță creatoare astăzi în ordine social-economică. Rolul inițiativei private a apus.** Armonia ansamblului, decurge în mod necesar din exercițiul forței colective organizate și exterioare, cu putere nelimitată de coercițiune. Toate posturile de comandă socială, absolut toate, vor fi rezorbite într'o vastă sinteză economică și politică.

Observator.

Reducerea salariilor regiilor.

(m.) Regii Angliei, Belgiei, ai statelor balcanice, scandinave și regina Olandei trăesc cu mult mai modest decât altădată. Crușarea rămâne relativă, crușare regală.

Anglia: Regele George al Angliei are o listă civilă de Lei 250 milioane, după ce a renunțat la Lei 30 milioane. După decontarea tuturor cheltuielilor de reprezentare îi mai rămâne netto 40 milioane Lei. Reducerea salariului se resimte în gospodăria regelui, prin măsurile de crușare ce s'au luat, cu reducerea recepțiilor, festivităților etc. A vândut câțiva cai de curse tot pentru a reduce cheltuielile.

Italia: Regele Victor Emanuel primește anual Lei 80 milioane. Este cel mai bogat om din Italia, totuși n'a renunțat la nici-o parte a listei civile și nici n'a ordonat măsuri de crușare.

Belgia: Lista civilă se cifrează la Lei 200 milioane; ea n'a fost redusă până în prezent. Regele Albert, ca să fie în nota poporului belgian, a introdus măsuri de economii crâncene. **Cea mai mare parte a venitului său, Regele Albert îl întruiește pentru scopuri de binefacere.**

România: Lista civilă a Regelui Carol de Lei 40 milioane a fost redusă cu 20%. Ceilalți membri ai casei regale primesc laolaltă Lei 40 milioane anual.

Bulgaria: Casa domnitoare bulgară este una dintre cele mai sărace. Venitul anual al Regelui Boris este rotund de Lei 3.400.000. Anul trecut regele a renunțat la Lei 1.150.000, cu toate că nu are nici-o avere particulară sau alte venituri.

Jugoslavia: Regele Alexandru primește Lei 60 mil. anual. Veniturile lui din proprietățile particulare au scăzut, dar regele Alexandru, până în prezent n'a făcut nici un fel de restricții în gospodăria sa.

Suedia: Regele Gustav are un venit de 30 mil. Lei. În Noembrie a renunțat la 1.600.000 Lei. Deocamdată n'a luat nici un fel de măsuri de crușare. În schimb s'au redus serbările oficiale.

Regele Christian al Danemarcei primește 32 mil., iar regele Haakon al Norvegiei 22 mil Lei anual. Nici un fel de îngrădire a cheltuielilor în gospodăria lor particulară. Regele Christian a anunțat că renunță — din motive de economii — la călătoria sa de iarnă la Riviera.

Regina Vilhelmina a Olandei are o listă civilă de 80 mil. Lei.

Despre intelectuali.

Categoria mintoșilor a început să se agite, teoria elitelor spirituale își profilează forma ireală și ademenitoare, polarizând în jurul ei entuziasme puerile, făcând din gonacii gândului fugar, eroii de operetă ai împrejurărilor de astăzi. Ștefan Zweig adresează un apel tovarășilor visători, celor cu simț practic suficient pentru cucerirea acelei ideale stări de farnientism, un apel către intelectualii lumii, către acei superbi inutili ai vieții, răsarțiți din întâmplare pe piața stearpă a fanteziei. Desigur, că nimeni nu deține astăzi monopolul soluțiilor concrete care privesc ordinea morală, socială, economică și politică și așa stând lucrurile, de ce intelectualii atât în senz larg, cât și mai restrâns (scriitorii!), acești eterni constructori de castele în Spania, făuritorii acelor minunate eșafodaje fantastice aruncate dincolo de zarea minții, ca niște sonde în necunoscut, n'ar putea la urma urmei diriguia soarta noroadelor, de ce n'ar călări și ei un pic pe roibul nărăvit al destinului „muritorilor” de rând? Unii spun, răspunzând la ampla întrebare de mai sus, că intelectualii așa cum îi concepe apelul lui Ștefan Zweig, nu pot conduce destinele lumii, fiindcă ei nu sunt din lumea aceasta, sau cel puțin până

astăzi n'au fost, ei au părut ca ființe bizare, paradoxale, coborâte cu vârzuul din cer.

Nu sunt de vină muritorii de rând că nu s'asămănă cu dânsii. Vrem să fim înțeleși: intelectualul de marcă, este un frumos exemplar de lichea în natură, am putea spune singura lichea naturală și deci autentică. Trăiește pentru tristetea lui stearpă, iar rodul chinului se cheamă artă.

Dacă din întâmplare începe în lumea săracilor așa zisa lui viață, apoi dorința lui se gudură languros pe lângă darurile bogățiilor. Certitudinea atingerii țintei, îl blazează și-l descompune. Moare trist, lăbărțat, așa putea spune împrăștiat pe piscurile necunoscutului, al cărui amant a fost întotdeauna. Să ne mire faptul, dacă desmeticiiăștia, s'ar întruni într'un conciliu, conciliu cerebralilor înspăimântați și măcinați de grije pentru soarta etică a lumii, ca să pună ei, în felul lor, la cale, o mare mișcare, pentru construirea unei noui orânduiri spirituale și materiale a omenirii. O să fie ceva simpatic și cu tiraj.

Lumea înțelepților, o să-și ruineze fălcile de răs.

Toader Săpânțanul.

Confederația Dunăreană.

Graiul cifrelor.

În „Prager Tagblatt”, No. 19 din 12 I. crt. cunoscutului publicist Fritz Jellinek încearcă să demonstreze necesitatea întregirii economice a Cehoslovaciei, Austriei și Ungariei pe baza unor cifre care au fost extrase din „Memorandum sur le Commerce International”, întocmit de „Section économique et financière” a Ligei Națiunilor.

Servească aceste date drept complectare la art colul distinsului nostru frate Sabin Mureșan, în aceeași materie.

Jellinek ajunge la concluzia că producția agricolă a celor trei state, contrar părerii generale, este deficitară și că printr'o colaborare economică mai strânsă ele s'ar putea completa în mod armonios. Pentru România este un indiciu, ce direcție trebuie să ia în viitor politica ei economică și în special cea comercială, Dar să grăiască cifrele:

Carne și grăsimi animale		
Austria:		
Import	Export	Deficit
301.249.000	22.899.000	278.360.000
S. hillingi austr. (cca L. 6255 mil.)		
Ungaria:		
Import	Export	Excedent
Pengö — 142.065.000	142.065.000	0 S.
(cca L. 4260 mil.)		
Cehoslovacia:		
Import	Export	Deficit
Kc. 1.284.626.000	—	1.284.626.000
(cca L. 6.423.130.000).		
Grâu		
Austria și Cehoslovacia:		
Import	Deficit	
4.798.708 q (chintale)	1.089.255 q	
Ungaria:		
Export	Deficit	
3.709.453 q (chintale)	1.089.255 q	
Fâină de grâu		
Austria și Cehoslovacia:		
Import	Deficit	
3.290.044 q	1.395.668 q	
Ungaria:		
Export	Deficit	
1.903.376 q	1.395.668 q	
Secară		
Austria și Cehoslovacia:		
Import	Deficit	
1.765.666 q	280.990 q	
Ungaria:		
Export	Deficit	
1.486.676 q	280.990 q	
Fâină de secară		
Austria și Cehoslovacia:		
Import	Deficit	
110.115 q	29.585 q	
Ungaria:		
Export	Deficit	
80.570 q	29.585 q	

Orz			
Austria:			
Import	Excedent		
595.600 q	1.140.973 q		
Ungaria și Cehoslovacia:			
Export	Excedent		
1.736.575 q	1.140.973 q		
Ovăz			
Austria:			
Import	Deficit		
827.629 q	52.598 q		
Ungaria și Cehoslovacia:			
Export	Deficit		
775.031 q	52.598 q		
Porumb			
Austria și Cehoslovacia:			
Import	Deficit		
4.601.717 q	3.987.309 q		
Ungaria:			
Export	Deficit		
614.408 q	3.987.309 q		
Balanța importului și exportului:			
Austria	Ungaria	Cehoslovacia	Germania
în milioane Schillingi			
Import din	284.53	479.27	577.97
Export din	122.41	227.20	330.19
Ungaria Austria Cehoslovacia Germania			
în milioane Pengö			
Import din	98.3	180.5	174.7
Export din	275.1	154.7	93.0
Cehoslovacia Austria Ungaria			
în milioane Cor. Cehoslovace (Kc.)			
Import din	1.210.9	921.7	
Export din	2.433.0	1.095.0	
Cehoslovacia Germania România Jugoslavia			
în milioane Cor. cehoslovace (Kc.)			
Import din	3.990.9	562.6	439.0
Export din	2.970.6	596.4	11.536.0

Aceste date ne dau o imagine clară a situației și ne indică atitudinea ce trebuie să o luăm față de o confederație restrânsă a celor trei state dunărene.

I. M.

Federația mondială a burselor

Bruxelles. (m) Aici a luat ființă Federația internațională a 28 burse (inclusiv bursa din New-York și Philadelphia) cu scopul de a ușura circulația efectelor, prin normizarea uzanțelor, în speranța că, capitaliștii tuturor țărilor vor fi animați să achiziționeze hârtii de valori streine. Bursa din Londra va intra în federație abia după stabilizarea lirei sterline.

Sediul Federației burselor este Parisul.

Cronica sportivă

Cât mai mult sport în orele libere.

Pentru că sportul este un admirabil cadru de ideal.

Nicâtri principiul egalității cetățenilor nu se valorifică mai bine ca în sport. Statele Unite sunt reprezentate la saltul în lungime printr'un negru. Reprezentativa României la foot-ball se compune în majoritate din Unguri.

Sportul crează solidaritate internațională și o mulțime de patrii locale în permanență luptă pentru un trofeu care nu aduce dobânzi.

În antichitate promotorul jocurilor olimpice a fost Apollon, cel mai perfect dintre zei.

Sportul este o ocupație națională la popoarele de nord. Prin sport Scandinavii au reușit să ridice temperatura țării lor.

În sport nu există nici învingători, nici învinși. Nu contează decât rezultatul.

A treia olimpiadă albă de la Lake Placid

Programul amănunțit și rezultatele obținute până acum.

Joi s'a început la Lake Placid olimpiada de iarnă înconjurată de interesul și curiozitatea întregii lumi. Timpul se menține frumos, iar publicul american abundă de pretutindeni sosind cu trenuri speciale, cu automobile și cu aeroplanul. Pe întreg timpul concursului olimpic, biletele au fost vândute. Între toate rezultatele cari se vor înregistra, desigur recordul mondial îi va prezenta acesta.

Programul detaliat este următorul:

4 Februarie. În această zi a avut loc deschiderea festivă a concursului. Reprezentativele celor 17 națiuni participante au defilat înaintea publicului, iar Rooswell, guvernatorul statului New-York a rostit cuvântul de deschidere.

Sburătorul polar, Byrd citește după aceea jurământul olimpic pe care concurenții îl rostesc în cor după dânsul.

Primul punct din program a fost patinaj de viteză la 500 m.

A câștigat Shea (USA) cu 43,4 sec.

Hockey pe gheață Canada—USA 2:1. (0:0, 1:1, 1:0).

Partida a fost extrem de interesantă. Canadienii cari s'au prezentat pe teren ca favoriți nu au putut să câștige decât printr'un punct marcat în ultimele clipe.

Sortarea pentru Cupa Davis pe anul 1932.

În 2 Februarie a avut loc la Paris în prezența președintelui republicii sortarea pentru campionatele Cupei Davis din acest an.

Matchurile vor avea loc în ordinea următoare:

Zona europeană:

1. Ungaria—Finlanda.
2. Germania—India.
3. Austria—Cehoslovacia.
4. Monaco—Norvegia.
5. Belgia—Elveția.
6. Italia—Egipt.
7. Anglia—România.
8. Polonia—Olanda.
9. Irlanda—Spania.
10. Dania—Jugoslavia.
11. Japonia—Grecia.

Zona americană:

1. USA—Canada.
2. Mexico—Australia.
3. Cuba—Paraguay.
4. Brazilia—Chili.

După acestea urmează matchurile între echipele cari nu s'au eliminat în rondo-ul prim.

Un turneu internațional al Universității

Conducerea clubului universitar studiază de prezent împrejurările aranjării unui mare turneu internațional de foot-ball care să aibă de obiectiv țările Franța, Italia, Austria și eventual Jugoslavia.

Dată fiind forma în care se prezintă actualmente toți echipierii Universității nu ne îndoiim un moment, că turneul va avea cei mai desăvârșit succes, făcând o bună reclamă țării în streinătate.

Mai ales că acum avem și un ministru care este conducător al organizațiilor sportive din Cluj.

La 5000 m. viteză patinaj a devenit campion mondial Taylor (USA) cu 9 m. 40 8 secunde.

Al doilea match de hockey al zilei a avut loc între Germania—Polonia cu rezultatul 2:1.

5 Februarie. Concursul la 1500 m. viteză a fost câștigat tot de către Shea (USA). Au avut loc eliminările pentru 10.000 m.

La hockey Statele-Unite au bătut Polonia cu 4:1.

6 Februarie. Finala la 10.000 m. hockey și concurs de sănii cu câini.

7 Februarie. Hockey, concurs de sănii cu câini, și jocuri.

8 Februarie. Bob, hockey și patinaj artistic pentru bărbați.

9 Februarie. Bob, hockey și patinaj artistic pentru dame și domni.

10 Februarie. Concurs de sky la 18 km. hockey, concurs de patinaj viteză și figuri artistice libere pentru dame.

11 Februarie. Sărituri de sky, bob, patinaj artistic pentru perechi.

12 Februarie. Sărituri de sky, bob, hockey.

13 Februarie. Concurs de sky la 50 de km. finala de hockey și împărțirea premiilor.

Gala de box la Cluj.

Duminică seara la orele 8 a avut loc în sala colegiului unitar din Cluj, gala de box organizată de către tinerii sportivi ai clubului negustorilor din orașul nostru.

Au învins: Salamon contra Kovats.

Tatar " Iorga.
Tordai " Nagy.
Palfy " Darolzi,

iar Bükös—Gyöki a rămas nedecis. Palfy, care este campion național la categoria semigrea, nu a putut învinge pe Darolzi, decât cu un punct.

În 14 Februarie vor avea loc la Cluj disputele de finală între campionii bănățeni și ardeleni.

Foot-ball Viena.

Admira—WAC. 1:0.

BAT—SAC. 4:2.

Wiena—WSC. 5:4.

Hackoach—Wacke 1:1.

Bilanțul clubului orădean C. A. O. în Franța.

Rennes. Stade Univers. — C.A.O. 1:0.

Paris. C.A.O. — Racing Club 2:1.

Montreuil. C.A.O. — Montreuil 5:3.

Lille. C.A.O. — Olympique Lille 5:2.

Tours. C.A.O. — Tours 10:1.

Au dat prin nr mare 22 de goaluri și au primit opt.

În țară la noi campionii de ping-pong pe anul 1932 sunt:

Simplu domni: Steiner (Hag)

Simplu doamne: dra Papos (CAO).

Dublu domni: Steiner (Hag) și Goldstein (CAO).

Dublu mixt: dra Papos (CAO) și Steiner (Hag)

Pe echipe: 1. Hackoach (Arad)—Ponta, Albert și Szántó, 2. Kadima (Timișoara)—Ungar, Szednicek și Genud, 3. România (Cluj)—Bekó, Balint și Vladone.

Hockey pe Gheață.

Tennis Club Român-Universitatea

Sâmbătă: 6:1 (0:0, 4:0, 2:1)

Duminică: 1:0 (1:0, 0:0, 0:0)

Sâmbătă în șase Februarie a avut loc pe patinoarul orașului din Cluj prima întâlnire din acest an între echipa de hockey T. C. R. din București și „U” din Cluj.

E-te pentru a doua oară că, aceste două echipe ies pe teren. Prima întâlnire a avut loc în anul 1928 când Universitatea a fost bătută în două matchuri cu 3:0 și cu 4:1.

Un public numeros a asistat la acest spectacol sportiv în care bucureștenii sunt în multe privințe mai dibaci și mai cu experiență decât echipierii din Cluj.

Cluj, 7. Secția de sporturi pe gheață a „Universității” a desfășurat în sezonul de față o activitate bogată în evenimente de mare atracție. După deschiderea sezonului de hockey, la care a fost invitată echipa din Miercurea-Ciucului și sportul regal pe care l'a

oferit deplasarea echipei budapestane B. K. E.; publicul clujan a avut prilejul să admire Sâmbătă și Duminică jocul stilat a echipei noastre campioane T. C. R. din București.

Bucureștenii au învins în ambele matchuri. Sâmbătă studenții au fost înfrânți la 6:1, Duminică însă bucureștenii au fost nevoiți să se mulțumească cu o victorie la un punct diferență.

Formația echipelor: T. C. R. Quistiano—S. Grant, Polizu—Anastasiu—Cantacuzino—Botez. Schimb: Grant, Cantemir, Tico.

Universitatea: Cuti—Sabău, Orban—Eremia, Ghilezan, Buga. Schimb: David, Ciuca, Gabesughy.

Au arbitrat dnii: Prof. R. Kontz și căp. Nemes.

NOTITE

Ping-pongul este un joc caricatural (caci toată lumea este de acord că nu se poate numi sport) în care tennisul se deformează într'o inutilă agitație de laborator. Un sport pentru pitici. Probabil de aceea a deținut mereu Ungaria campionatul mondial, pe care în anul acesta l-a cedat nu fără oarecare amărăciune, Cehoslovaciilor. El este un joc evreiesc.

Clasamentul internațional pe anul 1932 stabilit la Praga în zilele trecute se prezintă în modul următor: 1. Cehoslovacia, 2. Ungaria, 3. Austria, 4. Letonia, 5. Germania, 6. India, 7. Anglia, 8. Jugoslavia, 9. Lituania și 10. Franța.

Campionatul mondial feminin de ping-pong a fost deținut din 1926 de către dsoara Maria Mednyanszky din Ungaria.

Anul acesta titlul a trecut dsoarei Ana Sipos, o altă cetățeană a Budapestei. „Miss ping pong”.

Concursul interorășenesc de gimnastică Cluj—Seghedin a fost câștigat de către echipa orașului din urma cu 140,8 contra 135,2 puncte.

Matchul de box pentru titlul mondial la toate categoriile va avea loc în 16 Iunie la New-York. Schmelling va avea să-și apere titlul împotriva lui Sharky.

Reprezentativa de box a Budapestei, pleacă în 10 Februarie la Copenhaga, fiind angajată pentru o tură de matchuri.

Numărul scrisorilor transportate pe săptămână de către Compania de navigație aeriană franceză, variază între 3 și 4 sute de mii.

Se schimbă costumul de foot-ball, căci marile case de filme intenționează pentru anul viitor ca să filmeze matchurile mai importante. Cum pe film culoarea roșie și albastră apare neagră, iar cea galbenă, albă, jucătorii vor trebui să țină cont de aceste amănunte. Deasemenea vor trebui să se machieze și la față. Și ceea ce este mult mai esențial, trebuie să joace mai cu suflet, căci altfel bandiera de film îi trădează.

Aleasa la box a Italiei, a fost învinsă de către reprezentativa bavareză cu 9:7.

„Ferencváros”, cunoscuta echipă de foot-ball din capitala Ungariei va susține în Duminică viitoare un match cu echipa „Gradjanski” dela Zagreb.

„Buda 11” echipa de foot-ball, din capitala Ungarie, care s'a dovedit la Cluj mult interioară „Universității” a contractat o nouă tură de zece matchuri la Franța și Italia. Pe câid și noi?

În zilele trecute a avut loc sortarea nașunilor pentru campionatul de tennis al cupei Davis. România va întâlni ca adversar prim Anglia care având și avantajul de a alge terenul, va transporta mat hui la Wimbledon.

Jakube înaintașul sprinten al mâinilor unguri, a fost angajat definitiv de către echipa budapestană „Ujpest”.

Reprezentativa de foot-ball a Ungariei, se află în turneu în Egipt.

Comisiunea pentru Cupa Europei centrale va ține ședință la Triest în Februarie 21 în aceeași lună la 28 se întruneste la San-Rem comitetul conducător al Fifei.

Pentru a strânge fonduri în vederea participării la olimpiada dela Los Angeles Germanii au vândut până acum 100.000 timbre olimpice, realizând o sumă de 10.000 mărci.

Automobilismul în Anglia. În 1929 fabricile engleze au pus în circulație 166.000 de automobile.

În 1930 numai 154.000.

Iar în 1931 abia 120.000 de automobile.

În privința construcției se observă în ultimii ani o tendință tot mai pronunțată pentru carosiera economică. Cea mai dezvoltată mașină a devenit aceea de 8 hp.

Jean Borotra câștigând și în anul acesta concursul de tennis pe teren acoperit, este pentru a 38-a oară campion al Franței.

Turismul francez în anul 1931. În cursul anului 1931 turismul francez a cunoscut o scădere considerabilă. Oficiul național de turism care dispune de 710 syndicate de voiaj, a editat o statistică comparativă a turismului în Franța din care extragem următoarele:

În anul trecut nu au vizitat Franța decât un milion și cinci sute de mii turiști, spre deosebire de alți ani când numărul lor se ridică la 2 milioane și jumătate.

În 1931 America a avut 449.499 de turiști în Europa dintre cari 300.000 au venit în Franța.

Ș T I R I

DI Dr. Walter Hoffmann, profesor de economie politică la Academia Montană din Freiberg, fiind solicitat de către fratele Martalogu, directorul ziarului nostru, să onoreze „Chemarea” cu prețioasa sa colaborare, a binevoit să accepte această invitație.

Profesorul Dr. Hoffmann este un erudit economist și om de știință, foarte bine cunoscut și apreciat în cercurile economice românești. Un renumit specialist al problemelor din Europa de Sud-Est, și tocmai de aceea ne felicităm pentru neprețuitul concurs ce ni l-a oferit cu atâta generozitate.

DI Dr. Hoffmann își va inaugura colaborarea regulată la ziarul „Chemarea” în numărul viitor cu articolul de fond:

„Necesități contemporane” (Was tut not?).

Londra. La Shanghai au sosit noui avioane chineze cari au intrat imediat în luptă. Drept rezultat un nou avion de bombardament al japonezilor a fost doborât la pământ.

Pretutindeni lupta artileriei continuă fără încetare. Se vorbește că Japonia va decreta în curând mobilizarea generală.

În ceea ce privește concesiunile europene ele se află acum în deplină siguranță.

Pentru ziua de azi se așteaptă o nouă ofensivă a japonezilor.

Geneva. Ieri a sosit la Geneva raportul comisiei trimise de către Liga Națiunilor. Secretariatul l-a luat în primire și el este deocamdată secret.

Se crede că după luarea lui la cunoștință Liga Națiunilor va interveni cu mai multă vigoare între cei doi beligeranți din răsărit.

În Uruguay comuniștii au reușit să pună stăpânire pe mai multe orașe. Granța fără față de Brazilia se află complet blocată.

Între comuniștii și trupele de sub ordinul guvernului se duc în prezent lupte înverșunate. Sunt numeroși morți și răniți.

Paris. În cursul zilei de ieri a avut loc o violență cloenire între studenții comuniști și cei naționaliști. Rezultatul: 20 în spital și 50 mai ușor răniți.

Geneva. Secretariatul Ligii Națiunilor a primit ieri un aviz în care l-se aduce la cunoștință că emigranții Ruși plănuiesc un atentat împotriva lui Litvinof. S'au luat toate măsurile de pază pentru ca siguranța „bolșevicului” să fie deplină.

Berlin. Bruening a sosit azi la Geneva unde a avut o întrevedere importantă cu Henderson.

București. În zilele acestea se va depune pe biroul Camerei un proiect din inițiativa parlamentară pentru modificarea legii electorale. Acest proiect aparține dlui Mirto.

În cursul zilei de Joi M. Sa Regele va vizita noul studiu al oficiului nostru de Radio și cu acea ocaziune va vorbi către populațiunea țării. Ora exactă se va anunța la timp în ziare.

Inconjurată în atmosfera unui ultim rest de romantism antisemit, manifestațiile studențești cari au izbucnit Sâmbătă noaptea în București, au fost foarte repede frânate de către poliție. Se și explică de ce. Ele se îndreptau împotriva francmasoneriei, iar în fruntea Ministerului de interne se află un șef de lojă masonică.

Au fost arestați patru studenți.

La Chișinău partidul național-țărănesc a ținut ieri o importantă adunare la care a participat o mulțime considerabilă de țărani din întreaga Basarabia. Din partea centrului a fost prezent dl. Teianu.

Situația politică.

S'a isprăvit cu guvernul celor 25 de miniștri. DI Iorga, primul ministru girant, a anunțat chiar și în Cameră, că „nu ține să mai rămână la guvern”, sau cum s'ar zice: strugurii sunt acrii. DI Argetoianu, primul ministru efectiv, vrea de mult să scape de acest caraghioslăc, care se numește guvern numai din cauza lipsei unei alte formațiuni mai serioase.

Și dl Argetoianu pregătește dlui Iorga — care a venit la guvern cu dispreț pentru parlament — o superbă cădere parlamentară. Este singura cale sigură și fără apel, pentru că cealaltă poate duce iar la scene cu lacrimi și atunci chne știe dacă nu se amână iar despărțirea.

Deaceea căderea, pe care o pregătește vistiernicul, va fi așa de dureroasă — pentru unii — încât nu se vor mai putea curând secula. Totuși cel care o pregătește sperează să cadă

— ca pisica — în pleioare. Ar fi pentru etatea lui, și pentru situația din țară, o „performanță” foarte apreciabilă; dar să nu facem preziceri, căci suntem într-o țară care de mult a întrecut America în imposibilitățile posibile.

Și situația internă, sufletească și materială — să ni se creadă — nu indică de loc că am trăi — cu tot geul — la o temperatură care să admită o gospodărie, o guvernare în plină beatitudine. Nici un guvern lipsit de rădăcini adânci în masele populare nu va mai putea face față situației, care se aseamănă cu niște forțe dinamice comprimate, gata, gata să se olibereze dărâmand cu furie oarbă, fără rezonare, totul ce le stă în cale.

Cețiți istorie, sau cei care ați trăit-o în ultimele decenii, aduceți-vă aminte. AELIT.

Partidele și legile dlui Argetoianu

În cursul zilei de ieri biroul partidului național-țărănesc a ținut o ședință la locuința dlui Mihail Popoviciu, discutând proiectele legii conversiunii și a reformei legii administrative.

În ceea ce privește conversiunea, partidul național-țărănesc nu și-a schimbat întru nimic părerea pe care o avea în momentul retragerii membrilor lui din comisiunea care discuta proiectul la Cameră. Iși menține în întregime memorandumul înaintat atunci.

În privința legii administrative, el este împotriva oricăror tranșacții pentru noi experimentări, cerând ca să se repună în vigoare legea votată de național-țărăniști.

Pentru ziua de azi zările din București aduc noul proiect de conversiune

asa dupăcum a fost împărțit deputațiilor la Cameră.

D. Mihalache a avut o întrevedere cu d. Argetoianu, discutând legea administrativă. D-sa a adus la cunoștința ministrului de interne punctul de vedere al partidului național-țărănesc.

După aceea d. Argetoianu a avut o întrevedere și cu d. Duca, șeful partidului liberal, care i-a comunicat conului Costică părerea partidului liberal în ceea ce privește noua lege administrativă, pe care d. Duca o vede descentralizatoare și oferind mai multă autonomie.

D. Argetoianu a promis atât dlui Mihalache cât și dlui Duca că va face importante modificări legii.

Campionatul regional de patinaj

Rezultatele la 1500 m. viteză este superior celui dela Olimpiada din Lake Placid. A fost bătut recordul național la 5000 m. cu 7 sec.

Cluj, 7. Duminecă înainte de masă a avut loc pe Patinaria din Parc, campionatul de patinaj al Regiunii Cluj, organizat de S. S. universitari. Au participat patineurii clujeni și cei din Tg.-Mureș.

Am remarcat cu acest prilej numărul mare de participanți, mai ales la probele de viteză unde s'au prezentat la start 14 concurenți. Este îmbucurător faptul că aproape toți concurenții fac parte din generația tînă a patinoarului și n'au început antrenamentul decât acum un an, sau cel mult doi. Rezultatele obținute sunt excelente și avem toată speranța că tinerii campioni de azi, vor avea prilejul să și amelioreze performanțele. La probele de figuri a participat lotul obișnuit.

500 m. viteză.

1. Wartenberg G. (T. C.) 55¹/₁₀ sec.
2. Pop T. (T. C.) 55¹/₁₀ sec.
3. Pusztay B. (K. K. E.) 55²/₁₀ sec.
4. Nagy I. (K. K. E.) 55³/₁₀ sec.
5. Vancea I. (U.) 56¹/₁₀ sec.
6. Kultsár G. (K. K. E.) 57¹/₁₀ sec.
7. Kohn O. (Mureș) 58¹/₁₀ sec.
8. Mesarosiu (Mureș) 58²/₁₀ sec.
9. Richter E. (T. C.) 59¹/₁₀ sec.
10. Pap L. (K. K. E.) 1'00¹/₁₀ sec.
11. Pap B. (K. K. E.) 1'01 sec.
12. Becsei A. (Mureș) 1'05¹/₁₀ sec.
13. Kovács J. (T. C.) 1'05²/₁₀ sec.

Charles Auboin, delegatul Băncii Franceze pe lângă Banca Națională, ne părăsește. Ieri a avut loc în București banchetul de adio.

La Moreni, s'au aprins din cursul zilei de ieri peste 50 de case cari au ars complet. Pagubele sunt foarte mari.

Batul «Chemării» în 27 Februarie a. c.

Tipografia Națională, S. A. Cluj, Str. Regina Maria 36.

Buletin extern.

Războiul Chino-Japonez.

S'a sperat, la început, că ciocnirile armatelor chino-japoneze, vor fi de scurtă durată în urma diferenței de forțe a celor două puteri, apoi datorită intervenției Soc. Națiunilor, care făcând uz de dispozițiunile Pactului va putea orienta conflictul spre pace.

Speranțele ne au fost amăgite. Avansările nu s'au oprit odată cu ocuparea Manchuriei; forțele Japoniei sunt la Shanghai și Nanking și cine știe unde se vor opri. China desorientată, neînțelegerea domnind chiar între conducătorii armatei, anunță pacifistilor dela Geneva că, „ea nu declară război”. Această formalitate place formalistilor reușiți în capitala Elveției.

Paralel cu atacurile nemiloase, cu grelele zile de război din răsărit, Consiliul Soc. Națiunilor discută încă îndemnând, la Tokio și Nanking păstrarea moderațiunii. De unde la început se spunea că este căutat agresorul spre a fi sancționat, apoi dela trimiterea unei Comisii de anchetă s'a cedat rând pe rând, anunțându-se trimiterea unor simpli observatori, iar recent nici nu se mai vorbește de sancțiuni și de încercări serioase de a împiedeca continuarea ostilităților. Azi sunt „invitate” cele două guverne să fie „prudente și să procedeze cu finețe”. Dela dispozițiunile atât de categorice ale Pactului am ajuns la povește de unchiși sfătoși. Prin atari procedee slabe umbra de încredere ce mai rămăsese, în privința posibilităților Soc. Națiunilor, dispare. Se vede că a fost sortit ca un conflict extra-european să dea certificatul de incapacitate instituției dela Geneva.

Deschiderea conferinței pentru dezarmare.

Lucrurile cele mai bizare se întâmplă în viața internațională — exemple sunt atâtea. În timp ce China și Japonia se bombardează reciproc, în vreme ce Rusia se pregătește pentru atacul burgheziei, în timp ce Hitler vorbește de respectarea clauzelor ce fixează actualele granițe — la Geneva se reunesc reprezentanții alor 64 State pentru a discuta mijloacele de reducere a armamentelor. Se uită că existența armelor constituie numai un ajutor dat războiului și nu sunt o cauză a acestuia. Principalul este dispariția spiritului războinic și înlocuirea lui cu dorința păcii.

Lăsând la o parte aceste considerațiuni recunoaștem importanța conferinței deschisă la 2 Februarie la Geneva. Deși sceptici în privința rezultatelor ei o considerăm totuși o treaptă din scara păcii. Dealtfel nici delegații diferitelor state nu se așteaptă la prea mult, chiar d. Henderson a declarat: „nu trebuie să ne așteptăm la un succes complet, adecă la dezarmarea totală. Va trebui însă să facem totul pentru a realiza o reducere a înarmărilor, compatibilă cu securitatea statelor și cu îndatoririle prescrise de angajamentele internaționale”. Din cuvintele citate se întrevede misiunea înaltă a acestei conferințe dar și temerea de nereușita ei.

(Vom reveni odată cu începerea discuției generale).

Conferința miniștrilor de externe ai Micii Înțelegeri.

În ajunul conferinței pentru limitarea armamentului cei trei miniștri de externe ai statelor ce alcătuiesc Mica Înțelegere s'au întrunit la Montreux pentru a examina situația politică generală și a se pune de acord în privința tezei ce va trebui susținută la marea conferință a dezarmării. Unitatea de vederi, cum era de așteptat, s'a stabilit fără greutate, căzându-se de acord asupra fondului problemelor și metodelor ce vor fi urmate.

După terminarea conferinței d. Beneș a declarat că, scopul acestei consfătuiri a fost sublinierea identității de vederi a celor trei state, precum și voința de a colabora în mod sincer la succesul conferinței de dezarmare.

V. S.

REDACTOR RESPONSABIL:
BAZIL GRUIA